

Κ' ἡ ἀγάπη μου ἀκοίμητη
τὸ κυβερνάει μὲ χάρι
νὰ πάει νὰ βρεῖ τὸν πόθο της,
τὸν ὄριο καβελάρη.

Νὰ πάει νὰ βρεῖ τὸν πόθο της
πέρα κι ἀκόμα πέρα ..
Κ' ἔχει ὀδηγήτρα τὴ λευκὴ
τοῦ Ἰδανικοῦ παντιέρα.

Ἡ κ. Μπέτσικα εἶναι ἀκόμα νιά, παιδί σκεδόν,
ἔχει ταλέντο, δίνει ἐλπίδες, κ' ἔτσι ἀξίζει νὰν τῆς
μιλήσει κανεὶς μὲ εὐκρίνεια. Ἡ γνώμη μας λοιπὸν
εἶναι, ἡ γνώμη δηλ. ὀλονῶνε πού τὴν ἀκούσαμε, νὰ
μὴ βιαστεῖ νὰ τυπώσει τὸ βιβλίον της. Νὰ διαβῶ-
σει πρῶτα καλὰ καλὰ κκι νὰ κλοχωνέψει τοὺς
ποιητὲς μας, Σολωμό, Παλαμά, Κρυστάλλη, Σκίπη,
Ἐρμονα, Γκόλφη κλπ. νὰ δουλέψει πολὺ τοὺς στίχους
της, νὰ πετάξει ἀρκετὰ τραγούδια της στὴ φωτιά
καὶ ὕστερ' ἀπὸ ἓνα δυὸ χρόνια νὰ μᾶς βγάλει ἓνα
β.βλιαράκι πού καὶ τὴ φιλολογία νὰ στολίσει καὶ
σὲ λόγου της νὰ δώσει κάπια θέτη καλὴ στὰ νεο-
ελληνικά γράμματα.

Ἄς ἀκούσει τὴ συμβουλὴ μας καὶ δὲ θὰ ζημιω-
θεῖ. Ἄφου ἀγαπάει ἀληθινὰ τὴν ποίηση καὶ ἀφου
θέλει καὶ μπορεῖ νὰ γίνῃ κάτι μιὰ μέρα, ἄς διαβά-
ζει πολλὰ, ἄς γράφῃ λίγα καὶ ἄς τυπώνει ἐλάχι-
στα. Καὶ προπάντων ἄς λείῃ ὡμὰ τὸ «ἀχι» στὶς
διάφορες «Ἑλλάδες», «Ἀλήθειες», «Πινυκοθήκες»
καὶ δὲν ξέρομε καὶ σὲ ποιὲς ἄλλες ἀκόμα φυλλάδες,
πού μπακαλεύονται ἐλλεινὰ τὰ γράμματα καὶ μᾶς
πνίγουν κάθε βδομάδα μέσα σὲ στίχους ἄμουςους,
ἄνοστους καὶ νερούλους.

Τὸ χρυσὸ κορίτσι ἔχει κ' ἓνα ἄλλο χάρισμα
πού ἀξίζει νὰν τῆς λογαριαστεῖ: Πάιρνει ἀπὸ συ-
βουλὲς καὶ ρήχει δίχως σπλαχνιὰ στὸν Καϊάδα
ὄσα πνευματικὰ παιδιὰ της γεννηθούνε σακάτικα.

ΕΝΑΣ ΠΑΛΙΟΣ

ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ

ΤΟΥ ΒΕΡΓΙΔΙΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ

Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ

καὶ τυπωμένα στὴν Τυβίγγη

ΠΟΥΔΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ ΚΑΙ
ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΕΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΧΑΤΖΗ-
ΛΟΥΚΑ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

Καὶ γιὰ τοὺς ἀναγνώστες τοῦ Νουμά, στὰ γραφεῖα μας,
Δεφτά—50—Δεφτά

καὶ δὲν ἔμειν' ἓνα στόμα
πού νὰ μὴν ψιθύριζε χλωμὸ
σοφοῦ κάποιον βασιλιᾶ χρησμό,
κάποιον ὀλέθρον προφητεία.
Κ' ἔβρεξε βροχὴ ἀπὸ οὐρα,
καὶ ἀεροφύτρων ἐφ' ἅ τὰ πύργων στυλοῖ,
κ' ἓνα χέρι βγήκε ἀσώματο
κ' ἔλεγε τοὺς φύλαγε κ' ἔτερι,
καὶ τοὺς ξέφτισε σὰ νὰ εἶταν ἀπὸ γνέμα.
Καὶ τὰ ξωτικά καὶ οἱ πειρασμοὶ
ἀπὸ τὴ νυχτιὰ καὶ ἀπὸ τὸν ἄδη
ξαπολύθησαν καὶ ζούσανε
μὲ τὸν ἄνθρωπον ὁμάδι.

Καὶ εἶναι λυρικό μεθύσι, ἰδεολογικὸ διάχυμα,
ποιητικὴ ἔκφραση μέρη σὰν τὸ τέλος τοῦ ἴδιου Λό-
γου; Καὶ γιὰ νὰ μὴ φανῇ πὼς διαλέγω τὰ χει-
ρότερα καὶ κόβω, θὰ παρακαλοῦσα νὰ διαβάζονταν
μὲ τὴ συνεχεῖά του πρὶν τέσσερις πέντε σελίδες,
ἀν' ὄχι ἀπ' τὴν ἀρχὴ τοῦ Λόγου.

Κ' ἐγὼ μέσα στὸ τρακίμισμα
καὶ στὴ χλοολὴ τοῦ κόσμου
κάτι γνώριζα πού ἀρπάζοντες

Ο "ΝΟΥΜΑΣ", ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κρήτη δρ. 10

Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ φρ. χρ. 12 1/2

Γιὰ τίς ἐκδρομὰς δεχόμεστε καὶ τρίμηνας (3 δρ. τὴν τρι-
μηνία) συντρομῆς.

Κανένας δὲ γράφεται συντρομητὴς ἂν δὲ στείλει μπροστὰ
τὴ συντρομὴ του.

20 λεπτὰ τὸ φύλλο λεπτὰ 20

Τὰ περασμένα φύλλα τοῦ Νουμά πουλιοῦνται
στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλὴ τιμῇ.

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στὰ κισκία (Σύνταγμα, Ὁμόνοια
Ἐθν. Τράπεζα Ἰπ. Οἰκονομικῶν, Σταθμὸς Τροχιό-
δρομου (Ἀκαδημία), Βουλὴ, Σταθμὸς ὑπόγειου Σιδη-
ρόδρομου (Ὁμόνοια), στὸ κισκί Γιαννοπούλου (Χαυ-
τεῖα), στὰ βιβλιοπωλεῖα Ἐστίας Γ. Κολάρου καὶ
Σακέτου (ἀντικρὺ στὴ Βουλῇ).

Στὴν Κέρκυρα, Πάτρα καὶ Βόλο, στὰ Πραχτο-
ρεῖα τῶν Ἐφημερίδων, στὸν Πύργο στὸ βιβλιοπω-
λεῖο τοῦ κ. Κ. Βαρουξῆ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Φερντινάδος καὶ Μιστριώτης—Ἀληθινὴ καὶ
φεντικὴ ἐπανάσταση—Ὁ ἐθνικὸς ποιη-
τῆς—Οἱ θεολόγοι μας—Ἡ στενὴ.

Ο ΤΣΑΡΟΣ τῆς Βουργαρίας στὴν Πόλη καὶ
μεῖς... Ἄ, ἐμεῖς ἀκοῦμε πὼς ὁ Μιστριώτης, ὄχι τὸ
ἄτομο, μὰ ὁ ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τοῦ σκολαστι-
κισμοῦ, στέλνει ὑπόμνημα στὴν Κυβέρνηση καὶ τὴ
συμβουλεῖ, μεθαῦριο στὴν Ἐθνοσυνέλευση, νὰ
προστέσει ἓνα ἄρθρο καινούριο στὸ Σύνταγμα, πού
νάναγνωρίζεται ἱερὴ καὶ ἀπαράβιαστη ἡ
Καθαρεύουσα—τάκοῦμ' αὐτὰ, καὶ δὲν πιάνομε νὰν
τονὲ δέσουμε χερσποδάρα τὸ γερομαλάκα, καὶ δὲ
χτυπάμε τὰ κεφάλια μας στὸν τοῖχο, νὰν τὰ σπά-
σουμε ἐπιτέλους τέττα κουφιοκέφαλα, μὰ τὸν καμα-
ρώνουμε καὶ κοιτάζουμε μάλιστα νὰ τὸν ἐξαιρέ-
σουμε ἀπὸ τὸ ὄριο τῆς ἡλικίας μὴν μπᾶς καὶ βγεῖ
ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο καὶ χάσει ἡ Βενετιὰ τὸ σκου-
ριασμένο βελόνι της.

Τῶν Εὐρωπαίων περιγελα καὶ τῶν ἀρχαίων πα-
λιάτσοι. Περιήγημα μᾶς χαρακτήρισε ὁ Ποιητὴς καὶ
δὲ θάρρησει νάνατεῖλει ἡ χαρούμενη μέρα πού ὁ
τράχηλος τοῦ Ρωμοῦ, ὁ μὴ ὑποφέροντας ζυγὸ, θὰ
δεχτεῖ τὴ σερκιά τοῦ Βούργαρου καὶ δὲ θὰ βγάλει
τσιμουδιά.

*

ΚΑΙ ἡ ἐπανάσταση; Ἐτσι ἔρχεται κανεὶς μιὰ τέττα
ἐπανάσταση νὰ τῆ... Μὰ τὸ κάτου κάτου λογαριάστε ποιοὶ
τὴν κάμανε τὴν ἐπανάσταση καὶ ποιοὶ τὴν ξεμεταλλεύου-
ται σήμερα. Τὴν κάμανε οἱ ἀξιοματικοί, πού ὄσο καλοὶ
πατριῶτες καὶ ὄσο ἀξιοὶ στρατιῶτες καὶ ἂν εἶναι, στὰ γενι-
κώτερα ζητήματα εἶναι ἴσαμε τὸ λαϊκὸ βουτηγμένοι στὴ
ρουτίνα καὶ δὲν μποροῦνε νὰ δοῦνε πὼς μακριὰ ἀπὸ τὴ
μύτη τους.

Ζητοῦνε σήμερα, τρίζοντας μάλιστα καὶ τὰ δόντια
τους, ἐκκαθάριση στρατοῦ καὶ Πανεπιστήμιου, στενὴ ἐκλο-
γικὴ περιφέρεια, κ' ἓνα δυὸ ἄλλα ἀκόμα. Θαρροῦν πὼς μ'
αὐτὰ σωζόμεστε καὶ ἄς τοὺς τὰ δώσουμε. Καὶ ὕστερα, σὰ
θὰν τὰ πάρουν καὶ αὐτὰ, θὰ δοῦνε πὼς τίποτε δὲν ἄλλαξε,
πὼς μέναμε οἱ ἴδιοι καὶ πὼς χρειάζεται ἡ δευτέρη ἐπα-
νάσταση, ἡ ΑΛΗΘΙΝΗ, γιὰ νὰ γκρμῖσει ὄσα ἡ σημερινὴ,
ἡ ψευτοεπανάσταση, ἔκαμε καὶ νάρχισε τὸ μεγάλο ἔργο
της, τὸ δημιουργικὸ.

*

ΜΕ ΟΣΕΣ ἐπιφύλαξες καὶ ἂν ἔχει ἡ Κριτικὴ, ὁ Πα-
λαμάς εἶναι καὶ θάνα ὁ μεγαλύτερος ποιητῆς τῆς Ρωμο-
σύνης. Ἀφίστε καταμέρος ὄλο τᾶλλο τὸ ἔργο του, τὸ με-
γάλο, τὸ βαθί, τὸ ἐπιβλητικὸ, καὶ μελετήστε μοναχὴ τὸν
«Προφητικὸ» ἀπὸ τὸ «Δωδεκάλογο τοῦ Γύφτου». Ποιητῆς
πού προφήτεψε κείνο πού γίνεται σήμερα καὶ πού προφη-
τεῖται κείνο πού ὀρῖσμε νὰ θὰ γίνῃ αὔριο, κλείνει μέσα
στὴν πλατιὰ ψυχὴ του ὄλους τοὺς καημοὺς, ὄλες τίς λα-
χτάρες καὶ ὄλα τὰ ὄνειρα τῆς φυλῆς του καὶ εἶταν καὶ εἶναι
καὶ θὰ εἶναι, καὶ χτῆς καὶ σήμερα καὶ αὔριο, ὁ ἀληθινὸς
Ἐθνικὸς ποιητῆς, ὁ Ἰσαίας καὶ ὁ Τυρταῖος μαζὶ τῆς Ρω-
μοσύνης.

*

ΤΙ εἶπε ὁ Ἰπουργὸς τῆς Παιδείας στοὺς φοιτητὲς τῆς
Θεολογίας; Μιὰν ἀλήθεια. Τοὺς εἶπε πὼς ὄσοι σπουδάζουνε
θεολογία ἓνα ὄνειρο κ' ἓνα ἰδανικὸ ἔχουνε, νὰ γίνουνε δε-
σποτάδες. Ἄς βάλουνε τὸ χέρι τους στὸ Βαγγέλιο καὶ ἄς
μᾶς ποῦν ἂ δὲν εἶναι αὐτὸ τὸνεῖρό τους. Εἶναι λοιπὸν ἀ-
νάγκη νὰ θυμῶνουμε γι' αὐτὸ καὶ νὰ κάνουμε διαδήλωσι
καὶ νὰ ζητᾶνε νὰ παυτεῖ ὁ κ. Παναγιωτόπουλος γιὰτὶ
τάχα ἔβρισε τὴ θρησκεία;

Ὅταν ἡ ἀλήθεια εἶναι βρισιὰ, τότε τί διάβολο εἶναι τὸ
ψέμα; Ζαχαράτο;

*

ΚΕΙΝΟ τὸ ζήτημα πού πρέπει νὰ ἐπιμενεῖν σὲ δαῦτο
ὁ «Στρ. Σύνδεσμος» ὄχι μόνον μὲ τὰ περίφημα «ἐν ἐπι-
φυλακῇ», μὰ ἀκόμα καὶ μὲ βία, εἶναι τὸ ζήτημα τῆς
στενῆς περιφέρειας γιὰ τίς ἐκλογὲς τῆς Ἐθνοσυνέλευσης.

Μόνον μὲ τὴ στενὴ ἐκλογικὴ περιφέρεια θὰ χτυπηθοῦν
ἀποτελεσματικὰ τὰ μεγάλα προσωπικὰ κόμματα καὶ θὰ
μπορέσουνε νὰ μπουνε στὴν Ἐθνοσυνέλευση καὶ νέοι ἄντρες
μὲ προσωπικὴ ἀξία—καὶ ἄς τοὺς λείπουν τὰ κάθε λογῆς
κομματικὰ κεφάλαια. Νά, καὶ ὁ λόγος πού δὲν τὴν καλοβλέ-
πουν τὴ στενὴ περιφέρεια κ' οἱ δυὸ πολιτικοὶ ἀρχηγοί, Θεο-
τόκης καὶ Ράλλης.

Ἰστερα γενιέται μὲς τὸ νοῦ τοῦ Γύφτου ἡ
ἰδέα τῆς κοινωνικότητας καὶ γίνετα δουλευτῆς.
Μὰ ἐνίωσε κανεὶς περσώτερα ἀπὸ τὸ Β' Λόγο, ἄλλο
τίποτε δὲν παρὰ πὼς στὸν ποιητὴ πέφτει
δύσκολο νὰ συλλάβῃ οὐσιαστικώτερα τὴ φιλοσοφικὴ
του ἰδέα καὶ νὰ τὴ δώσει ἂν ὄχι ποιητικὰ, ἔστω
ἰδεολογικὰ μονάχα σὲ καθαρότερη μορφή; Κ' εἶναι
φιλοσοφία στροφὲς παρόμιες ἀπὸ τὴν «Ἀγάπη»
ὄταν δὲν πιστέω νάνα ποιήση μὲ πολλὴ ἀξία;

Σάρκα ἡ μουσικὴ θὰ γίνῃ
μὲ τὴν πλάστρα μας φωτιὰ,
καὶ ἀπὸ μᾶς θὰ γεννηθούνε
τάφεγάδιατα παιδιὰ,

πού ὁμοια τους θὰ σπείρουν καὶ ἄλλα,
καὶ ὄχι γύρο τους ἄχνό,
ἄρρωστο, ἄσκημο θὰ ρέψῃ
στὸν ἀφανισμό.

Τῆς χαρᾶς θὰ λάμψη ὁ Νόμος
πού προστάζει, βασιλιᾶς
«φτάνει νὰ εἶσαι ἀπὸ ὄγεια
καὶ ἀπὸ δύναμη νικᾶς!»

μὲ ξεχώριζε καὶ μὲ εἶχεν
ἀποπάνω ἀπ' τὸ τρακίμισμα
καὶ ἀπ' τὴ χλοολὴ τοῦ κόσμου
δούλεμα δὲν εἶταν φτεροῦ,
καὶ χερσιὸν δὲν εἶταν ἀνασθήκωμα,
καὶ δὲν εἶτ ν πύργος ἡ κορφή
ἄλλη σκάλα καὶ ἄλλο ἀνέβισμα,
καὶ εἶτανε τὰ ὄψη ἄλλου
καὶ εἶτανε σὰν ἀξεδιᾶλντο
ὑπνον ἀξύννητου χρυσόνειρο,
πού ποτε δὲν πάτησε στὴ γῆ,
πῶχει ἄλλου, ἀπὸ πέρα, τὴν πηγῇ,
καὶ πού ἀπ' ὄψη ἀνεβαίνοντας
ὄλο πέρα καὶ ὄλο πέρα,
ὄς πού νέο στοιχεῖο γίνετο,
καὶ σὰν αἰθέρας τοῦ αἰθέρο.
Κ' ἔτσι στὰ πανάλαφρα,
στὰ πανήρηλα ἔτσι ἐγὼ εἶμουν,
μέσα στοὺς ξεχωριστοὺς
ὁ ξεχωριστὸς ἐγὼ εἶμουν,
ὄλα μέσα μου τὰ νιάτα
καὶ ὄλα τὰ γεράματα
καὶ τοὺς σπόρους καὶ τίς μητρες
κλειῶντας ἀξεχώριστα!